

Forslagsstilleren (Johnsen): Om Indholdet af den foreslaaede Bestemmelse i det fremsatte Lovforslag tør jeg vel forudsætte, at der er Enighed fra alle Sider. En Bestemmelse af tilsvarende Indhold blev i 1899 indsat i det Fiskerilovforslag, som da forelaa til Behandling her i Tinget. Den blev accepteret af den daværende Regering, blev foreslaaet af den i 1902 nedsatte Fiskerikommission og derefter optagen i det af den nuværende Regering fremsatte Forslag til en Revision af Loven om Saltvandsfiskeriet, ligesom den blev vedtaget af Folketinget i forrige Samling. Det vil som Følge heraf formentlig neppe være nødvendigt at komme videre ind paa Sagens Realitet, og jeg skal derfor, idet jeg henholder mig til Udtalelser af mig ved tidligere Lejligheder og sidst ved Fiskerilovforslagets 1ste Behandling her i Tinget den 25. Oktober forrige Aar, nu kun bemærke, at det drejer sig ikke blot om at tilvejebringe Værdier til Fordel for Limfjordsfiskerne — Værdier, der kunne gaa op til det tyve—tredive-dobbelte af Udgifterne ved Indplantningen —, men tillige, og nok saa meget, om at indvinde yderligere Erfaringer og flere Kendsgerninger, der kunne bane Vejen for en international Lovgivning om Indplantning af Rødspætteyngel i større Maal, først og fremmest i Kattegat, men ogsaa i Nordsøen og andre Steder, hvor Rødspættefiskeriet spiller en dominerende Rolle. Det vil være det første praktiske Skridt af større Betydning i Retning af rationel Fiskeavl i vore Saltvande, et Skridt, der forhaabentlig vil kunne føre til at komme langt videre i samme Retning. Jeg skal i saa Henseende oplyse, at vore Biologer for Tiden ere beskæftigede med at anstille Undersøgelser angaaende den samme Metodes Anvendelse, ogsaa for saa vidt Aalen angaar. Hvis disse Undersøgelser føre til et gunstigt Resultat, som det maa haabes, vil det blive meget betydelige Værdier, der her ville kunne indvindes, ikke mindst for et Land som Danmark. Vi ere med Hensyn til Indplantningsmetode komne foran andre Lande, og vi bør heller ikke holde os tilbage fra at gaa i Spidsen, ogsaa naar det gælder om at høste det økonomiske Udbytte af Forsøgene. Der er allerede gaaet for mange Aar unyttede bort, i hvilke betydelige Værdier ere gaaede tabte. — Jeg antager ikke, at der fra nogen Side vil blive gjort Indvending mod denne Udgift af Statskassen af Hensyn til, at det nærmest bliver Limfjordsfiskerne, der ville faa den direkte Fordel af Foranstaltnin-

gen, men hvis saa skulde være, vil jeg gerne minde om, at Statskassen har en aarlig Nettoindtægt af mellem 50 og 60,000 Kr. af Østersfiskeriet i Limfjorden, og det turde vel ikke være helt urimeligt, at en Del heraf anvendes til Fremme af Fiskeriet i samme Fjord. Jeg ved vel, at den Indvending er fremkommen og maaske ogsaa vil fremkomme mod Forslaget, at den foreslaaede Bestemmelse allerede findes i det Lovforslag om Saltvandsfiskeri, som i Øjeblikket foreligger her i Landstinget, men denne rent formelle Indvending bør formentlig ikke i dette Tilfælde være en Hindring, da det her i første Række drejer sig om et finansielt Spørgsmaal, og Bestemmelsen derfor formentlig hører mere hjemme i en særlig Lov end i en almindelig Fiskerilov. Naar den i sin Tid af Landstinget blev indsat i Fiskerilovforslaget, skyldtes dette nærmest den tilfældige Omstændighed, at dette Lovforslag netop forelaa den Gang, da Spørgsmaalet var oppe om Indplantning af Rødspætteyngel, grundet paa Undersøgelser af biologisk Station, og man fandt det da nemmest at sætte Bestemmelsen ind i Fiskeriloven, uagtet man var paa det rene med, at den egentlig ikke helt korrekt hørte hjemme der. — Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget, idet jeg haaber, at det maa nyde hurtig Fremme, hvad jo vil være nødvendigt, hvis det skal blive til Lov i denne Samling.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Jeg kan ikke nægte, at jeg har nogen Betænkelighed ved det foreliggende Lovforslag. Det at tage en enkelt Bestemmelse ud af et Lovforslag, som er Genstand for Forhandling i Rigsdagen, for Øjeblikket her i dette høje Ting, kan let medføre, at Interessen for denne Sags Løsning i sit fulde Omfang svækkes. Vel kan det jo nok siges om dette Spørgsmaal her, at det strengt taget ikke vedrører selve Fiskeriloven, men mere er et finansielt Spørgsmaal, og for saa vidt kan man naturligvis gøre det til Genstand for en særlig Lovgivning. Men hvis vi saaledes begynde at tage den ene Bestemmelse ud af vor Fiskerilov efter den anden — og der er jo et Forslag til her i Dag, som vidner om, at der er en Tilbøjelighed dertil —, vil Resultatet meget let blive, at vi faa meget vanskeligt ved at komme til en Overenskomst om en samlet Fiskerilov. Det kan være vanskeligt nok i Forvejen — det have vi Erfaring for — at naa en Overenskomst om en saadan Lov, og jeg tror, at